

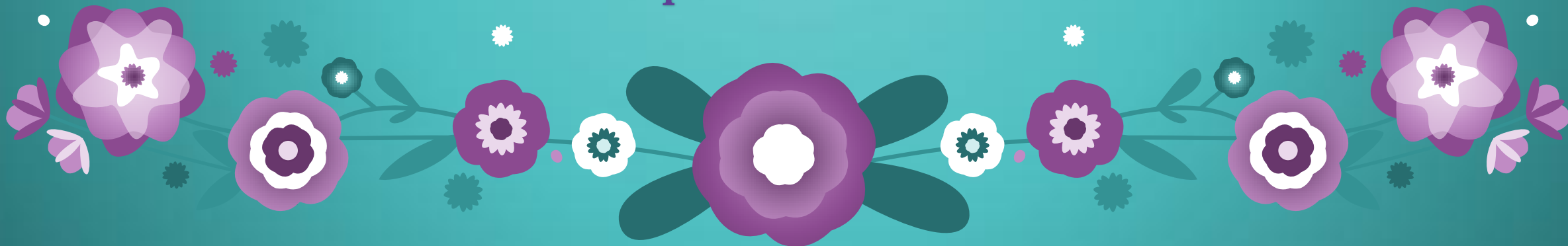
18η Νοεμβρίου - Ευρωπαϊκή Ημέρα για την προστασία των Παιδιών ενάντια στη σεξουαλική εκμετάλλευση και τη σεξουαλική κακοποίηση

20η Νοεμβρίου - Παγκόσμια Ημέρα των δικαιωμάτων του Παιδιού

25η Νοεμβρίου - Παγκόσμια Ημέρα για την εξάλειψη της βίας κατά των Γυναικών

Ένα γράμμα στη Γουόρις Ντίρι, το λουλούδι της ερήμου...

ΓΥΜΝΑΣΙΟ με Λ.Τ. ΑΚΡΑΙΦΝΙΟΥ

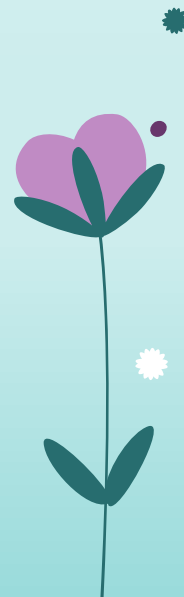
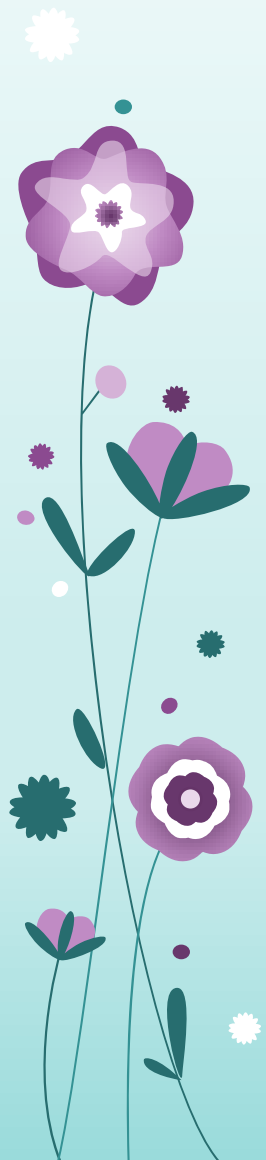
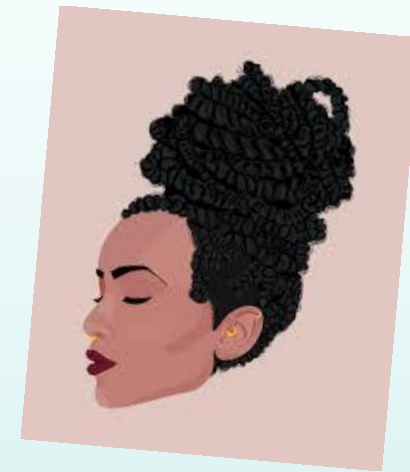
«Δεν ξέρω αν είναι κουράγιο ή θάρρος, το ότι αποφάσισα να μιλήσω, αλλά ήταν το μόνο που μπορούσα να κάνω. Αυτό έκανα πάντα στη ζωή μου. Έφτιαξα μόνη μου το πεπρωμένο μου. Διάλεξα μόνη τον δρόμο μου. Δεν ήθελα να μείνω πίσω, να είμαι μια από εκείνες τις γυναίκες που υποφέρουν στη ζωή, που βασανίζονται. Ήξερα ότι αξίζω την ευτυχία και θα την κατακτήσω!!!...»

Γουόρις Ντίρι

Αγαπητή κυρία Γουόρις Ντίρι,

Στο σχολείο όπου φοιτώ είδαμε την ταινία που αφορά στη ζωή σας, «Το λουλούδι της ερήμου». Συγκινηθήκαμε όλοι πολύ. Ήταν πραγματικά καταπληκτική ταινία! Θαύμασα το θάρρος σας και τον τρόπο που διαχειριστήκατε τα πράγματα. Περάσατε πραγματικά πολλά και κάθε άλλος στη θέση σας θα είχε πολλά, όχι μόνο σωματικά αλλά και ψυχολογικά προβλήματα. Εσείς το παλέψατε και μιλήσατε ανοιχτά γι' αυτό. Μ' αυτόν τον τρόπο σώσατε πολλές αθώες ψυχές και ενημερώσατε όλους εμάς. Δυστυχώς όμως σε κάποιες χώρες αυτό συνεχίζεται ως τις μέρες μας και αυτό είναι πολύ λυπηρό. Ελπίζω όλοι να παραδειγματιστούν από τις πράξεις σας και να μιλήσουν ανοιχτά.

Με βαθειά εκτίμηση, Μαριλέτα Μ. (Β' Γυμνασίου)

Αγαπητή Γουόρις Ντίρι,

Σου γράφω αυτή την επιστολή για να σου εκφράσω τα συναισθήματα και τις σκέψεις μου. Πρόσφατα με αφορμή την Ημέρα κατά της βίας εναντίον των γυναικών παρακολούθησα την ταινία που αναφερόταν στη ζωή σου, «Το λουλούδι της ερήμου». Αρχικά, με συγκλόνησε το τι μπορούν να κάνουν κάποιοι άνθρωποι σε μικρά κορίτσια επειδή αυτή είναι η παράδοσή τους. Θαυμάζω το ότι βγήκες και μίλησες στον κόσμο γι' αυτό που σου συνέβη. Αρκετοί άνθρωποι προσπαθούν να βρουν τρόπους για να σταματήσει αυτή η παράδοση που συνεχίζεται μέχρι και σήμερα σε πολλά μέρη του πλανήτη. Κάθε χρόνο πολλές γυναίκες από μικρή ηλικία υφίστανται αυτή την απάνθρωπη παράδοση και πολλές πεθαίνουν. Τέλος, πιστεύω πως κανένα κορίτσι και κανένα παιδί δεν πρέπει να ζει έτσι.

Με αγάπη, Ανδρονίκη Ψ. (Β' Γυμνασίου)

Αξιότιμη κυρία Γουόρις Ντίρι,

Πρόσφατα παρακολούθησα την ταινία «Το λουλούδι της ερήμου» στην οποία παρουσιάζονται τα παιδικά σας χρόνια στην έρημο, οι κανόνες που επιβάλλει η θρησκεία σας για τις γυναίκες, η ζωή σας. Κατά την προβολή της καταπληκτικής αυτής ταινίας συγκινήθηκα αλλά κυρίως κατάλαβα πως ενώ εγώ έχω φαγητό, στέγη, μόρφωση, κάπου στον κόσμο πολλά παιδιά ταλαιπωρούνται και αναγκάζονται να ακολουθούν ήθη, έθιμα, συνήθειες, παραδόσεις που τα θέτουν σε κίνδυνο. Αν κάποιος ρωτούσε τη γνώμη μου για το συγκεκριμένο έθιμο θα έλεγα πως οι γυναίκες δεν είναι υποχρεωμένες να αντιμετωπίζουν τον φριχτό αυτό πόνο σε τόσο μικρή ηλικία και στη συνέχεια να παντρεύονται σε ηλικία που χρειάζονται κυρίως μόρφωση και καθοδήγηση. Πρέπει να ξεσηκωθούν και να ανατρέψουν αυτό το έθιμο. Το έχουν ζήσει οι ίδιες και επιτρέπουν να το ζουν και τα παιδιά τους. Σήμερα, λοιπόν, που βρισκόμαστε σε μια εποχή που προστατεύονται τα δικαιώματα όλων είναι άδικο να συμβαίνει κάτι τέτοιο. Θα ήθελα πολύ να λάβετε το γράμμα μου και ξέρω πως συμφωνείτε και σεις μαζί μου.

Με σεβασμό, Βενετία Σ. (Β' Γυμνασίου)

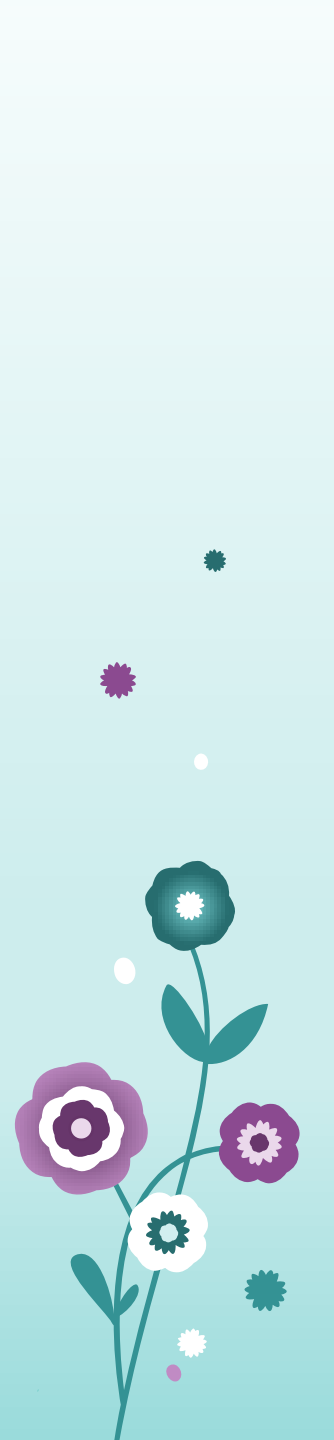

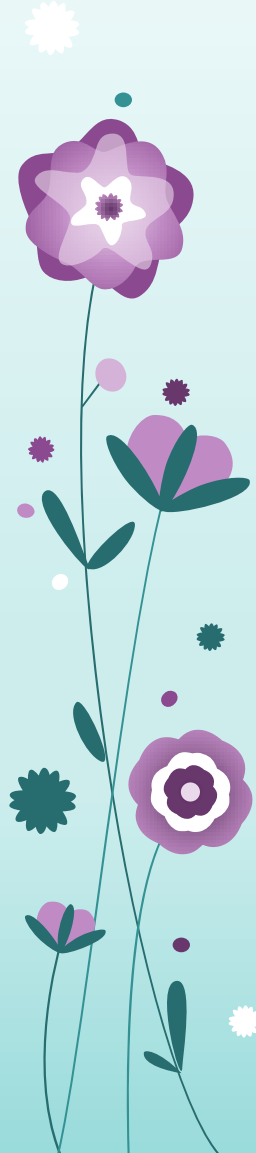
Αγαπητή κυρία Ντίρι,

Είμαι μια μαθήτρια της Γ' Γυμνασίου και πρόσφατα είδα την ταινία που αναφέρεται σε σας και τη ζωή σας και αποφάσισα να σας γράψω ένα γράμμα.

Αρχικά, θα ήθελα να σας πω πως αυτά που περάσατε ήταν σοκαριστικά. Δεν μπορώ να φανταστώ τον πόνο σας. Αυτή η νοοτροπία και ο τρόπος σκέψης που επικρατούσε και ακόμη επικρατεί είναι πολύ άσχημη και οδυνηρή για μας τις γυναίκες κυρίως. Χιλιάδες κορίτσια το βιώνουν καθημερινά και ακόμη και αν εμείς μιλάμε δεν αλλάζουν πολλά. Στερούνται κάτι που αρχικά δεν αντιλαμβάνονται και πραγματικά τα συναισθήματά μου δεν περιγράφονται.

Χωρίς να θέλω να σας φέρω σε δύσκολη θέση, θα ήθελα να μου εξηγήσετε πώς πήρατε την απόφαση να φύγετε. Μπορώ να καταλάβω πως φύγατε για να ζήσετε καλύτερα, αλλά πώς ήσασταν σίγουρη πως θα τα καταφέρετε; Γιατί φυσικά μια τέτοια απόφαση θέλει θάρρος, τόλμη και υπομονή. Μετά τη φυγή σας πήγατε σε έναν τελείως διαφορετικό τόπο, με τελείως διαφορετικές συνήθειες, τελείως διαφορετική σκέψη και τελείως διαφορετική νοοτροπία. Είναι λογικό πως χρειαστήκατε χρόνο για να προσαρμοστείτε σε αυτό το περιβάλλον. Σας ήταν δύσκολο να προσαρμοστείτε σε μια διαφορετική κοσμοαντίληψη;

Θα ήθελα, επίσης, να σας ρωτήσω αν δεχτήκατε ρατσιστικά σχόλια ή αν πέσατε θύμα εκφοβισμού όταν ήσασταν μικρή. Αυτά τα αρνητικά σχόλια σας επηρέασαν ή όχι; Ξέρω πως νιώθατε ανασφάλεια λόγω της διαφορετικότητας ή μάλλον της ιδιαιτερότητας που είχατε. Κάθε άνθρωπος είναι μοναδικός και ειλικρινά αυτή η διαφορετικότητά σας προσωπικά δε με ενοχλεί. Ως ώριμοι και πολιτισμένοι άνθρωποι οφείλουμε να σεβαστούμε κάποια πράγματα όσο παράξενα και αν είναι. Εσείς καταφέρατε να αλλάξετε τη ζωή σας και να είστε ευτυχισμένη.

Θα ήθελα, για να κλείσω, να σας ευχαριστήσω για το χρόνο που διαθέσατε για να διαβάσετε αυτό το γράμμα και να σας πω ένα μπράβο για το θάρρος σας. Πιστεύω ότι δε σας έκανα να νιώσετε άβολα και θα το εκτιμούσα ιδιαίτερα αν απαντήσετε στους προβληματισμούς μου.

Με εκτίμηση, Ελισάβετ Γ. (Γ' Γυμνασίου)

Αγαπημένη Γουόρις,

Είμαι μαθήτρια της Γ' Λυκείου στο Λύκειο Ακραιφνίου και με αφορμή την Παγκόσμια ημέρα κατά της βίας εναντίον των γυναικών παρακολουθήσαμε την ταινία που αφορά τη ζωή σου. Ομολογώ ότι δεν περίμενα ότι θα με συγκινήσει τόσο πολύ αφού λόγω της ηλικίας μου δεν μπορώ να αισθανθώ όλα τα συναισθήματα που γεννάει σε έναν μεγαλύτερο άνθρωπο η ταινία αυτή.

Δυστυχώς, οι κοινωνίες έχουν γίνει ακόμα χειρότερες τα τελευταία χρόνια αφού τα φαινόμενα κοινωνικής παθολογίας οξύνονται καθημερινά. Ωστόσο, είναι πολύ σημαντικό ότι κορίτσια της ηλικίας μου μέσα από την ιστορία σου αντικρύζουν τα πραγματικά προβλήματα που είναι πιθανόν να αντιμετωπίσουν βγαίνοντας στην κοινωνία ως φοιτήτριες και αργότερα ως εργαζόμενες γυναίκες. Έτσι κι εγώ προσπαθώ καθημερινά να επεξεργάζομαι στο μυαλό μου τέτοιες καταστάσεις ώστε σε λίγο καιρό που θα κληθώ να τις αντιμετωπίσω να μη με αποπροσανατολίσουν...

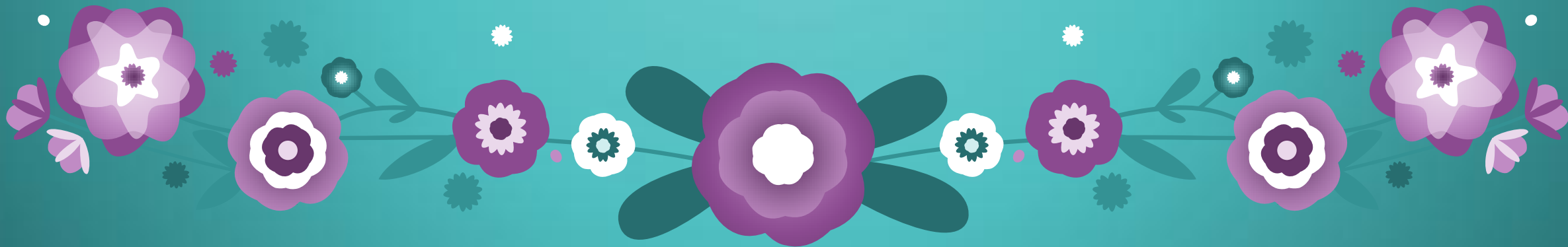
Συνέχισε να δίνεις δύναμη σε γυναίκες που αντιμετωπίζουν καταστάσεις σαν τη δική σου. Είσαι μία από τις γενναιότερες γυναίκες του κόσμου.

Σ' ευχαριστώ πολύ για τον χρόνο σου...

Με σεβασμό, Αθανασία Κ. (Γ' Λυκείου)

*Σε μία σελίδα του Ημερολογίου μου γράφω τις σκέψεις και τα
συναισθήματά μου για τη Γουόρις Ντίρι...*

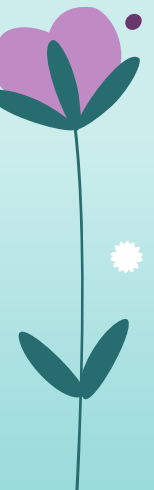
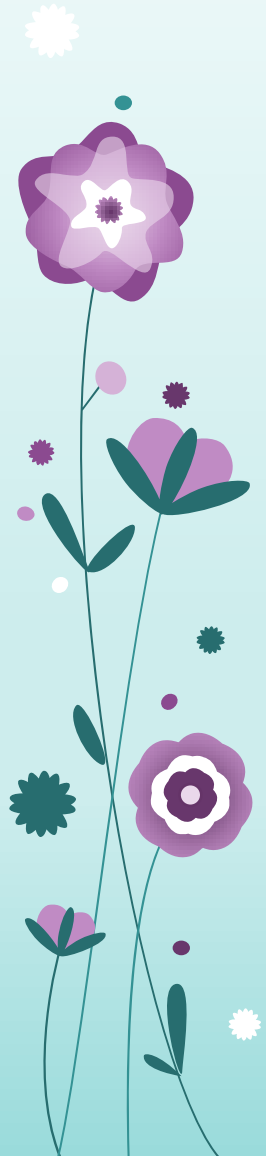

Αγαπημένο μου ημερολόγιο,

Σήμερα είναι η Παγκόσμια μέρα κατά της βίας εναντίον των γυναικών και στο σχολείο παρακολουθήσαμε την ταινία «Το λουλούδι της ερήμου» που βασίζεται σε πραγματικά γεγονότα. Ήταν μια ιστορία πολύ συγκινητική και με έκανε να καταλάβω πολλά πράγματα. Είχε να κάνει με ένα ανήλικο κορίτσι που ήταν αναγκασμένο να παντρευτεί ένα ηλικιωμένο άνδρα και που σε ηλικία τριών ετών είχε υποστεί μια απάνθρωπη επέμβαση επειδή θεωρούνταν, ως γυναίκα, βρώμικη. Πιστεύω πως αυτό το έθιμο που έχουν στη Σομαλία και σε άλλες χώρες είναι απάνθρωπο και θεωρώ πως σήμερα θα έπρεπε να έχει καταργηθεί. Όλοι οι άνθρωποι έχουν το δικαίωμα να ζουν ελεύθεροι και να μη «χάνουν» τη ζωή τους από μικρή ηλικία. Ήταν μια πολύ όμορφη ταινία και θα την πρότεινα σε όλους...

Σε χαιρετώ... θα τα πούμε σύντομα...

Βενετία Σ. (Β' Γυμνασίου)

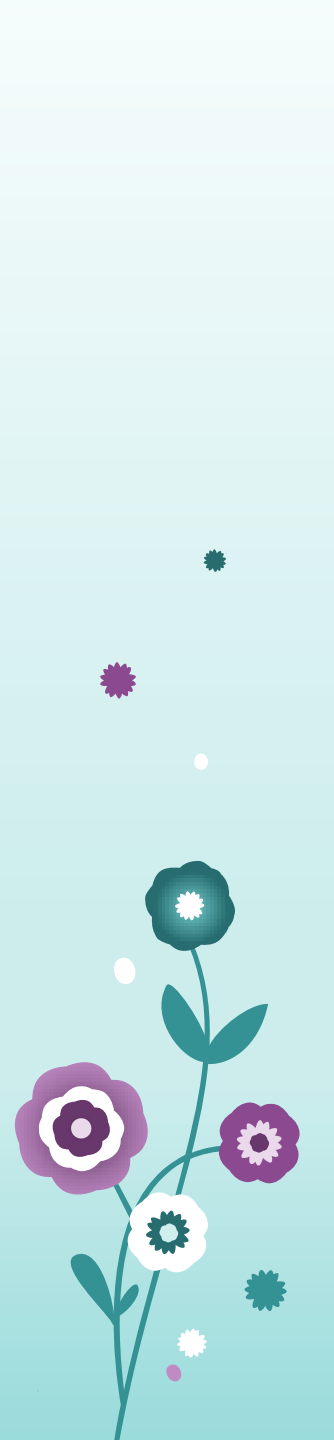

Αγαπημένο μου ημερολόγιο,

Σήμερα είδαμε στο σχολείο μια ταινία με τίτλο «Το λουλούδι της ερήμου». Η ταινία αναφερόταν στη ζωή της Γουόρις Ντίρι, μιας μικρής αφρικάνας που ζούσε στην έρημο και υπέστη μια μορφή ακρωτηριασμού όπως και πολλά άλλα κορίτσια.

Η φυλή της μετακινούνταν συνεχώς. Κάποια στιγμή οι γονείς της αποφάσισαν να την παντρέψουν με ένα γέρο αλλά πλούσιο αφρικανό. Εκείνη, όπως ήταν φυσικό, δεν ήθελε. Το ίδιο βράδυ ενώ όλοι κοιμούνταν αποφάσισε να φύγει και να ξεκινήσει ένα μεγάλο και επικίνδυνο ταξίδι. Ήθελε να φτάσει στη γιαγιά της. Θα μπορούσε να πεθάνει στην έρημο από τη δίψα και την εξάντληση. Όμως άντεξε και έφτασε στην πόλη. Η γιαγιά της της έβγαλε διαβατήριο και τη βοήθησε να φύγει από τη χώρα. Έτσι η Γουόρις βρέθηκε στην Αγγλία.

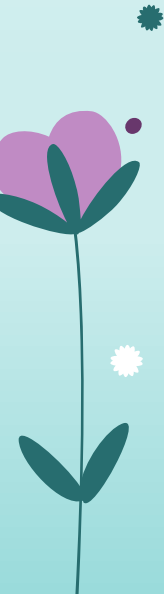
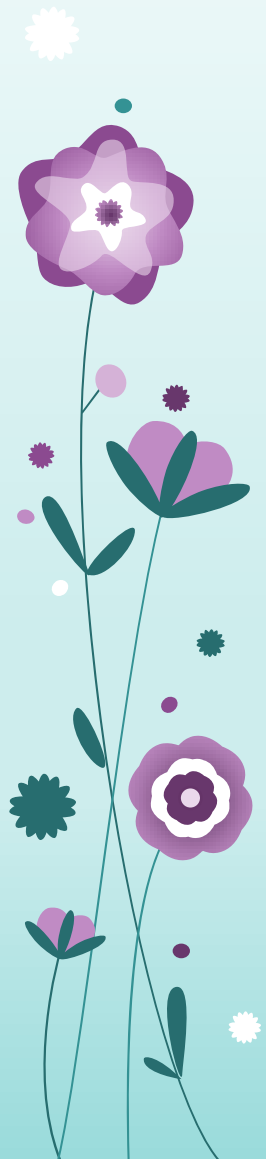
Εκεί η ζωή της ήταν πολύ δύσκολη. Έγινε καθαρίστρια στην πρεσβεία της χώρας της, της Σομαλίας. Δεν της φέρονταν καλά. Έμεινε εκεί πολλά χρόνια αλλά κάποια στιγμή έπρεπε να φύγει. Έμεινε στους δρόμους, έτρωγε από τα σκουπίδια μέχρι που συνάντησε μια πωλήτρια, που τη βοήθησε και έγιναν αχώριστες φίλες. Στη συνέχεια, βρήκε δουλειά ως καθαρίστρια σε ένα μαγαζί όπου την είδε ένας σπουδαίος φωτογράφος και άλλαξε η ζωή της. Ένας δυνατός πόνος στην κοιλιά την έκανε να πάει στο νοσοκομείο. Ο γιατρός εξέτασε τη Γουόρις και κατάλαβε την αιτία του πόνου της. Η Γουόρις είχε ακρωτηριαστεί όταν ήταν τριών χρονών και μολύνθηκε. Ο γιατρός της υποσχέθηκε πως θα τη βοηθήσει με τον πόνο αλλά δεν μπορεί να της δώσει πίσω αυτό που έχασε...

Η Γουόρις έκανε την επέμβαση και έγινε διάσημο μοντέλο. Ταξίδεψε σε όλο τον κόσμο. Μίλησε μπροστά σε εκατομμύρια ανθρώπους για αυτή την παράδοση. Αγωνίστηκε και αγωνίζεται ενάντια σ' αυτό το απάνθρωπο έθιμο. Σήμερα ζει ευτυχισμένη με τον άντρα και τα παιδιά της μα δεν ξεχνά όλα όσα έζησε. Μέσα απ' αυτή την ταινία κατάλαβα ότι μια γυναίκα αν το θελήσει μπορεί να καταφέρει τα πάντα...

Καληνύχτα... Τα λέμε αύριο...

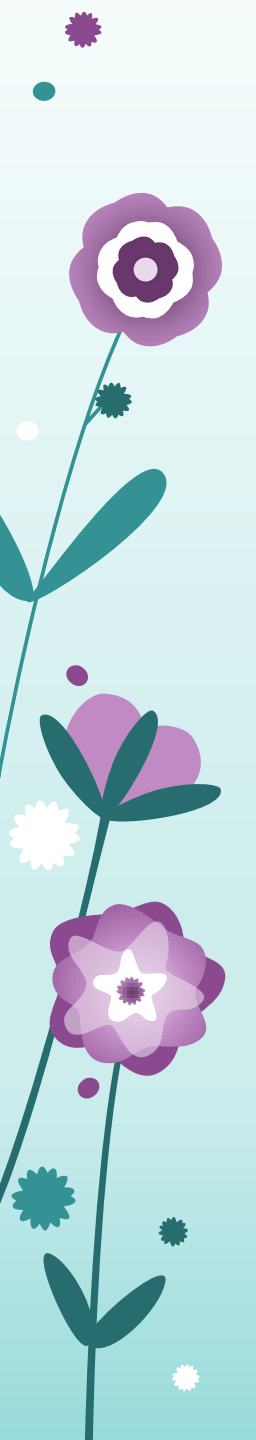
Σοφία Ν. (Β' Γυμνασίου)

Αγαπημένο μου ημερολόγιο,

Πρόσφατα παρακολούθησα μια πολύ ξεχωριστή και συγκινητική ταινία με τίτλο «Το λουλούδι της ερήμου». Είναι από τις λίγες φορές που πραγματικά επηρεάστηκα τόσο πολύ. Μέρρες μετά τα συναισθήματά μου σχετικά με την ηρωίδα και όσα πέρασε εναλλάσσονται συνεχώς... θυμός και ελπίδα.

Ως άνθρωπος, και ακόμη περισσότερο ως κορίτσι, δεν μπορώ να δεχτώ, να κατανοήσω και να σεβαστώ κάθε μορφή βίας που - στο όνομα ενός εθίμου και μιας παράδοσης - επιβάλλεται σε άτομα στιγματίζοντας το κορμί και την ψυχή τους. Είναι πραγματικά απάνθρωπο το έθιμο αυτό και ακόμη πιο απάνθρωποι είναι όσοι ανέχονται, αναπαράγουν και προωθούν τέτοιου είδους συνήθειες και κλείνουν τα μάτια και τα αυτιά τους σε όλα εκείνα που τους θυμίζουν ότι ο κόσμος προοδεύει, ότι όλοι έχουν ίσα δικαιώματα, ότι οι γυναίκες δεν είναι ζώα, υποχείρια των ανδρών και μηχανές αναπαραγωγής. Η δικαιολογία ότι οι λαοί αυτοί δε γνωρίζουν τι γίνεται στον υπόλοιπο κόσμο είναι πραγματικά αδιανόητη, ούτε αποτελεί ελαφρυντικό το γεγονός ότι θεωρούν ανήθικες τις γυναίκες των αναπτυγμένων χωρών που έχουν ίσα δικαιώματα με τους άντρες και κυρίως δικαιώματα πάνω στο ίδιο τους το σώμα. Σκεπτόμενη όλα αυτά η οργή για τέτοιου είδους έθιμα αλλά και η θλίψη για τις γυναίκες αυτές με κυριεύουν.

Ωστόσο η ταινία δεν ήταν μια μελοδραματική εκδοχή της ιστορίας της ηρωίδας αλλά μια φωτεινή ένδειξη ότι όσα κι αν έχουμε περάσει μπορούν να μας κάνουν πιο δυνατούς. Παρά την πληγωμένη της παιδική αθωότητα και τα σημάδια στην καρδιά και το γυναικείο σώμα η Γουόρις κατάφερε να εξελιχθεί να γίνει ένα διάσημο μοντέλο αλλά κυρίως κατάφερε να κάνει όλα όσα έζησε όπλο και φωνή για να αντιδράσει σ' αυτή τη συνήθεια και να υπερασπιστεί τα δικαιώματα των γυναικών.

Θυμός και ελπίδα είναι λοιπόν αυτό που τελικά σου μένει όταν πέφτουν οι τίτλοι τέλους της ταινίας. Δεν ξέρω αν κάποιος άντρας θα συμεριζόταν το ίδιο με μια γυναίκα όσα ανέφερα καθώς δεν μπορεί ούτε νοερά να βάλει τον εαυτό του σ' αυτή τη θέση από τη στιγμή που η κοινωνία του έχει χαρίσει την ανωτερότητα μεταξύ των δύο φύλων... Κρατάω πάντως την ελπίδα...

Άννα-Μαρία Β. (Γ' Γυμνασίου)

Αγαπημένο μου ημερολόγιο,

Σήμερα όλες οι τάξεις του σχολείου μου παρακολουθήσαμε την ταινία «Το λουλούδι της ερήμου» που αναφερόταν σε ένα απαράδεκτο έθιμο της Αφρικής. Κατά τη διάρκεια της ταινίας περνούσαν διάφορες σκέψεις απ' το μυαλό μου και έλεγα ευτυχώς που δεν έχουμε αυτό το έθιμο στη χώρα μας. Από την άλλη στεναχωριόμουν πολύ που γίνονται τέτοια πράγματα ακόμη και στην εποχή μας. Η Γουόρις ήταν ένα απ' τα κορίτσια που έζησαν αυτό το έθιμο. Δεν άντεξε τη ζωή στη χώρα της και το έσκασε. Πέρασε την έρημο με τα πόδια. Αναρωτιόμουν πως άντεξε. Στη συνέχεια ταξίδεψε από την Αφρική στην Αγγλία. Χάρηκα πολύ που ένα κορίτσι αποφάσισε να φύγει από αυτό το μαρτύριο και να κάνει ένα νέο ξεκίνημα. Μετά από πολλές δυσκολίες η Γουόρις, που ήταν ένα πανέμορφο κορίτσι, έγινε διάσημο μοντέλο. Είμαι περήφανη για κείνη γιατί παρόλο που έγινε διάσημη δεν ξέχασε την πατρίδα της και τα κορίτσια του τόπου της. Πήρε την απόφαση να βγει και να μιλήσει γι' αυτή την παράδοση, να τη μάθει όλος ο κόσμος και μέχρι και σήμερα αγωνίζεται για την κατάργησή της.

Σε χαιρετώ...

Φωτεινή Π. (Γ' Γυμνασίου)

Αγαπημένο μου ημερολόγιο,

Θέλω να σου εκφράσω τα συναισθήματα και τους συλλογισμούς που μου προκάλεσε η ταινία που είδα στο σχολείο και αφορά τη ζωή της Γουόρις Ντίρι. Η Γουόρις είναι ένα κορίτσι που έζησε πολλά και δύσκολα χρόνια. Αυτό με κάνει να θέλω να ακολουθώ το παράδειγμά της αν και δεν περνάω τις ίδιες καταστάσεις. Μου προκαλεί θλίψη γιατί μόλις μπαίνω στη θέση της καταλαβαίνω καλύτερα τον πόνο και τα βάσανα που κουβαλούσε σε όλη τη διάρκεια της ζωής της. Ευτυχώς βρήκε μια φίλη αληθινή που της στάθηκε πραγματικά στα δύσκολα και στα εύκολα. Βέβαια, δεν ξέρω πώς κατάφερε να κρατηθεί ζωντανή... πιθανότατα ήξερε να αντιμετωπίζει τις καταστάσεις και είχε αυτοπεποίθηση γι' αυτό στη συνέχεια έκανε τη ζωή που της άξιζε. Μεγαλύτερη εντύπωση μου έκανε το θάρρος που έδειξε όταν βγήκε και μίλησε για τη ζωή της και η αποφασιστικότητα της να υπερασπιστεί τα δικαιώματα των γυναικών. Ήξερε ότι όλοι θα συμφωνήσουν μαζί της και θα τη στηρίξουν. Αυτή είναι η συγκλονιστική ζωή της Γουόρις Ντίρι. Ελπίζω να ζει ευτυχισμένη την κάθε μέρα, να πετυχαίνει τους στόχους της και δίπλα της να είναι ο Θεός, πάντα...

Αναστασία Κ. (Α' Λυκείου)

«Η βαθιά ριζωμένη παράδοση αιώνων, σε συνδυασμό με την αμάθεια είναι οι βασικοί λόγοι που διατηρούν τη βάρβαρη αυτή πρακτική. Οι γονείς, ενώ γνωρίζουν ότι η «μεσαιωνική πρακτική» είναι επικίνδυνη και μόνο κακό μπορεί να επιφέρει στις κόρες τους, δεν θέλουν ή δεν μπορούν ή και τα δύο, να αλλάξουν μια πρακτική γενεών. Πιέζονται από την κοινότητα ή ακόμα και από τους ίδιους τους γονείς τους. Και φοβούνται ότι η κόρη τους δεν θα μπορέσει να παντρευτεί αν δεν ακρωτηριαστεί.»

Γουόρις Ντίρι

Υπεύθυνη Καθηγήτρια: Πολυτάρχου Σοφία ΠΕ02